

bejdshus, idet det er Justitsministeriets foreløbige Tanke, at der kun skal indrettes 2 Arbejdshuse, 1 for Mænd og 1 for Kvinder. Det første er tænkt indrettet som en særlig Afdeling i den nuværende Horsens Straffeanstalt. Den offentlige Forsorg maa imidlertid operere med flere Anstalter, hvortil kommer, at en Sammenblanding med de Personer, som efter Straffelovgivningens skal anses med Arbejdshus, næppe vil være heldig. Under disse Forhold anser man det for rettest at oprette særlige Anstalter til Brug for den offentlige Forsorg, og man har derfor foreslaaet, at det nødvendige Antal af saadanne oprettes. Man anser det ikke for paakrævet at opretholde hele det nuværende Kompleks af Anstalter, og medens den nærmere Ordning af deres Beliggenhed og Omraade er foreslaaet overladt til Socialministerens nærmere Bestemmelse, har man foreslaaet, at der i hvert Fald skal findes 1 Anstalt paa Sjælland, 1 paa Bornholm, 1 paa Lolland eller Falster, 1 paa Fyn og 2 i Jylland. Antagelig vil der kunne træffes den Ordning, at det hovedsagelig bliver de nuværende Anstalter, der benyttes; ogsaa den nærmere Ordning af dette Spørgsmaal er foreslaaet overladt til Socialministeren.

Til § 41.

Der henvises til saavel de almindelige som til de specielle Bemærkninger til Afsnit VII.

Til § 42.

Der henvises til de almindelige og specielle Bemærkninger til Kap. XXVI.

Ifølge Borgerlig Straffelovs § 73 kan strafskyldige Drankere dømmes til Anbringelse i en Helbredelsesanstalt for Drankere, om fornødent i en særlig dertil indrettet offentlig Anstalt eller Anstaltsafdeling, ligesom Personer, der som utilregnelige eller formindsket tilregnelige frifindes for Straf, ifølge § 70 kan dømmes til Anbringelse i en saadan Helbredelsesanstalt. Justitsministeriet har over for Socialministeriet udtalt, at det forudsætter, at der, hvis det anses hensigtsmæssigt, vil kunne træffes Aftale mellem de to Ministerier om Benyttelse af de »Drankerasyler«, der vil blive godkendt af Socialministeriet, til Anbringelse af de i Straffelovens §§ 70 og 73, jfr. Ikrafttrædelseslovens § 11, Stk. 1, omhandlede Personer. Dette Justitsministeriets Ønske kan Socialministeriet for sit Vedkommende tiltræde, og man er, hvis nuværende Forslag paa dette Punkt gennemføres, villig til at forhandle med Justitsministeriet om Spørgsmalets nærmere Ordning.

Til § 43.

Stk. 1—4 svarer til Fattiglovens § 31, dog at denne Bestemmelse, der kun omhandler Forsørgelsesanstalter, er udvidet til at gælde samtlige de i §§ 34—42 nævnte Anstalter og Hjem, medens det i Stk. 3 er gjort til en Pligt for Sundhedsstyrelsen og Embedslægerne at henlede de overordnede Myndigheders Opmærksomhed paa eventuelle Mangler ved Forsorgens praktiske Gennemførelse. Stk. 2 om de reglementariske Bestemmelser afviger dog væsentlig fra Fattiglovens § 31, Stk. 3, idet man har fastsat, at der ogsaa i de reglementariske Bestemmelser skal findes Regler om egentlig Straf for Forseelser af den Art, der nu omhandles i Fattiglovens § 41; man vil derved opnaa, at den strafanvendende Myndighed ikke er bundet til bestemte Lovudtryk, men kan følge de for den enkelte Anstalt gældende og for dennes særlige Behov afpassede Regler; dertil kommer, at almindelige Straffebestemmelser svarende til § 41 ikke vil være nødvendige for Personer, der forsørges udenfor Anstalt, idet saadanne Personer, hvis de skal rammes af Tvangsmidler, omfattes af Særbestemmelserne i Afsnit VII.

I Stk. 3 har man som nævnt fremhævet Sundhedsstyrelsens og de denne underlagte Organers Pligt til at henlede Amternes og Ministeriets Opmærksomhed paa Manglerne ved Lovens praktiske Gennemførelse, i hvilken Forbindelse i Særdeleshed er tænkt paa de ovenfor omhandlede Anstalter og Hjem. Nærmere Regler om Sundhedsmyndighedernes Varetagelse af denne Opgave og om Samarbejdet mellem disse og Forsørgelsesmyndigheder er ikke givet, idet disse findes i Lov af 30. April 1909 om Sundhedsvæsenets Centralstyrelse og i Lov af 22. April 1914 om Embedslægevæsenets Ordning.

I Stk. 5—6 har man indskræpet de overordnede Myndigheder, Amtmændenes og Ministeriets Pligt til at føre Tilsyn med Kommunernes Varetagelse af de dem ved denne Lov paalagte Opgave og til i givet Tilfælde at træffe Foranstaltninger overfor en Kommune, der enten ikke forsørger en trængende paa forsvarlig Maade eller som ikke udviser en forsvarlig Økonomi.

Til § 44.

Med Hensyn til denne Bestemmelse, der træder i Stedet for Fattiglovens § 50, henvises til de almindelige Bemærkninger til Kap. III, se Sp. 2957.